

Kirkebladet

Ubberup Valgmenighed

Nr. 41

April, maj, juni, juli 2020

Adolf Burchardi, en af valgmenighedens 20 stiftere. På side 3 kan du læse Jens Birk Kristoffersens artikel om Burchardi. (Foto: Det Kgl. Bibliotek)

Nyt fra bestyrelsen

Præsten på orlov

Valgmenigheden betaler til Orlovskassen under Foreningen af Grundtvigske Valg- og Frimenigheder, og det giver os mulighed for med ca. 5-10 års mellemrum at sende vores præst på tre måneders orlov med henblik på præstens personlig udvikling. Anna har bedt om at måtte få lov at holde orlov fra 4. maj til 4. august i år, og det er faldet på plads med Orlovskassen. Anna, Jóannes og børnene vil benytte orlovsperioden til et ophold på Færøerne.

Vores tidligere præst, Margrethe Brodthagen, har været rar at tilbyde sin hjælp under Annas orlov. Gudstjenester og kirkelige handlinger vil i de pågældende tre måneder således blive varetaget af enten Margrethe eller Janne Sulkjær fra Vallekilde Valgmenighed. Den ordning er vi meget taknemmelige for.

Vi håber, at Anna må nyde sin orlov, og vi ønsker hende og familien rigtig god tur.

Husk at forny jeres kryds i skattemappen!

Vi prøver lige igen... Det forrige kirkeblad blev som bekendt væk hos PostNord og måtte trykkes om, og derfor var der kun meget få, der nåede at gøre brug af tilbuddet om hjælp til at sætte/forny krydset i skattemappen, som gør vores kasserer i stand til at se den skattepligtige indkomst og beregne medlemsbidraget.

Efter gudstjenesten d. 26. april vil vores kasserer Lonny Sørensen være klar til at hjælpe. Man skal medbringe sit nem-ID, hvis man vil have Lonnys hjælp til at få sat eller fornyet krydset i skattemappen.

Der ligger også en vejledning på hjemmesiden under "medlemskab".

Bestyrelsen

Ubberup Valgmenighed

Kirkens adresse: Tingvejen 47, 4400 Kalundborg

Formand: Steen Gammelby, tlf. 4041 3347
dsgammelby@outlook.dk

Kasserer: Lonny Sørensen, tlf. 6174 2033
rugtvedvej@email.dk

Graver: Gitte Mortensen. Tlf. 2285 3140
Træffes man-fre kl. 8-13.
graverubberup@outlook.dk

Organist: Karen Margrethe Gammelby,
tlf. 5950 0207 / 2288 7207

Præst: Anna Monrad, tlf. 6168 1872.
ubberupvalgmenighed@mail.dk

Hjemmeside: www.ubberupvalgmenighed.dk

Facebook: facebook.com/ubberupvalgmenighed

Træsnit af Sven Havsteen-Mikkelsen

Kirkebladet er udgivet af Ubberup Valgmenighed og udkommer tre gange årligt.

Redaktion: Anna Monrad
Tryk: Sejers Bogtryk, tlf. 6131 1767

Ekspedition:
Verner Christensen, tlf. 5950 0301

Adolf Burchardi

Adolf Burchardi (Det Kgl. Bibliotek)

Stout og rank som en høvding kom denne store og hjertevarme mand hver søndag gående op mellem bænkeraederne i Ubberup Valgmenighedskirke. Storsmilende hilste han til alle sider "go'da, go'da", mens han med sin uundværlige bowlerhat i hånden skridtede op ad kirkegulvet. Alle i kirken kendte ham og nikkede smilende tilbage, når han gik op til sin faste plads i kirken. Det var ikke tilfældigt, at han havde sin plads lige neden for prædikestolen, for da han som ganske ung havde deltaget i slaget ved Bov under den første Slesvigske krig, var en granat eksploderet så tæt på ham, at han var blevet tunghør for resten af livet. Derfor måtte han være tæt på prædikestolen. En lille mindeplade i sort marmor på kirkens nordvæg markerer i dag stedet, hvor Adolf Burchardi, for ham var det, havde sin faste plads i kirken, (dengang stod prædikestolen i den modsatte side).

Men hvem var han, denne mand med det fremmed klingende navn, Adolf Burchardi, og hvorfor blev der sat en mindetavle op for ham?

Adolf Burchardi blev født på en gård i Kappel tæt ved Slien den 25. maj 1829. Forældrene, Ludwig Burchardi og Ida Sieck, havde haft gården i forpagtning siden de blev gift i 1820. Efter 22 år brød familien op og flyttede til det flade marskland i Burkal sogn ved Tønder, hvor de havde købt Grøngaard. Adolf var da 13 år, og selv om han nu lige som sine søskende måtte lære den sig den sønderjyske dialekt, blev der stadigvæk kun talt tysk i hjemmet på Grøngaard.

Grøngaard med den imponerende lade
(Privat foto)

To år senere, i 1844, brændte Grøngaard ned til grunden. Da naboen mødte op for at udtrykke sin deltagelse med familien, blev han noget forbavset, da Ludvig Burchardi med glædestårer i øjnene pegede på sin hustru og søn og sagde: "Jeg har kun grund til at sige tak, thi det bedste, jeg ejer, er reddet". Den bemærkning brændte sig ind i Adolfs sind tillige med slægtens valgsprog gennem 400 år: "Vær glad, slut dagen med tak, møder du en trængende, så hjælp". Det skulle vise

sig at blive hans ledetråd gennem livet.

Adolf Burchardi sluttede sig med begejstring til de slesvig-holstenske oprørere, da krigen brød ud i 1848. Han kæmpede for alt det, han havde kært sammen med sine 28 fætre i slaget på Isted Hede mod de danske tropper. Efter krigen var han soldat i København i to år, uden at han derved blev berørt af de kulturelle og kristelige strømninger, der herskede i hovedstaden på dette tidspunkt – han var jo slesviger.

Anna Burchardi
(Hvidebæk Lokalhistoriske Arkiv)

Tilbage i Sønderjylland mødte han den unge holstenske mejerske, Anna Wohler, som han i det stille forelskede sig i. Han sagde ikke noget til pigen, men betroede sig til sine forældre. De ville ikke råde ham, men i begrænset omfang ville de dele hans håb. Derfor sagde faderen: "Når du har pløjet vangen, som du er begyndt på, så lad os tale om sagen, men prøv dog på, om du kan pløje den tanke ned".

Efter en uge var Adolf færdig med at pløje, og faderen spurgte: "Fik du så pløjet tanken ned?" Hvortil Adolf svarede: "Når jeg pløjede den ene vej, pløjede jeg den ned, men når jeg pløjede den anden vej, pløjede jeg den op igen – og med den sidste fure pløjede jeg den op". Nogle dage senere rejste han til Holsten og friede til Anna, men frem for at falde ham om halsen og sige ja, ville hun have betænkningstid, så hun sagde: "Kom igen om fire uger, så skal jeg svare". – Han kom – hun sagde ja, og det kan røbes allerede nu: de fik et såre lykkeligt ægteskab.

Efter brylluppet i 1858 flyttede de ind på en gård i Nørre Farensted ved Isted. Det var en dårlig gård med stor gæld og magre sandjorde. Efter to år, hvor de dårligt kunne avle udsæden, måtte de give op.

Hjælpen kom fra en anden slesvig-holstener, Otto Lawaetz (1829-1914), der havde en gård længere oppe i Jylland, hvor han havde tjent gode penge på studeopdræt. Når han drog sydpå med studene, havde han ofte taget ophold på Grøngaard. Der var han blevet kendt og senere gift med Adolfs søster, Charlotte. I 1858 havde Lawaetz imidlertid opgivet studene og bosat sig på Sjælland. Her var han blevet mejeriforpagter på Birkendegaard. Da han to år senere fik tilbudt mejeriforpagtningen på Kalundborg Slots Ladegård, (Kaalund Kloster), manglede han en bestyrer. Derfor skrev han til sin svoger, Adolf Burchardi: "Kom og overtag mejeriforpagtningen på Birkendegaard. I er jo fortrolige med mejeridrift".

Det var nu ikke den udvikling, det unge ægtepar havde ønsket sig. Anna

Burchardi kunne ikke forstå et ord dansk, og langt mindre tale det, men den økonomiske nødvendighed tvang dem til at flytte.

Mejeriet på Birkendegaard (Det Kgl. Bibliotek)

De fik også nok at tage fat på, da de kom til Birkendegaard. Dengang i 1860 var det nemlig sådan, at mejeriforpagteren skulle drive ikke bare mejeriet men også besætningen, der skulle levere mælken samt det nødvendige areal med græs og roer til besætningen. Anna, der jo var uddannet mejerske, var også den dygtige til mejeridriften. Hendes smør var så fint, at det blev solgt til over topnoteringen, og Adolf Burchardi fik med tiden en meget fin malkekvægsbesætning. Når han hver dag gik ud for at sige godmorgen til sine folk, gav han hånd til alle. Han begyndte i mejeriet og sluttede i kostalden. Mødte han en morgen sur person, kom der et par opmuntrende bemærkninger, og var det ikke tilstrækkeligt, blev vedkommende sendt ind i seng igen. Det skete dog kun én gang, for det ville de andre karle ikke tolerere.

Burchardi var vokset op i et kristent hjem, der gennem fem generationer havde fostret mange præster. Her på egnen var Vilhelm Beck få år før, i

1856, blevet kapellan hos sin far, der var provst i Ubby. Efter datidens forhold var Vilhelm Becks forkyndelse mere levende og frisk, og snart strømmede folk til Ubby kirke. Også Burchardi-familien fra Birkendegaard kørte hver søndag til gudstjeneste i Ubby.

Årene 1864 – 65 blev vanskelige og bevægende år i ægteparrets liv. Adolf blev indkaldt til krigen men kom ikke til fronten. Også dengang blomstrede nationalismen. Da Dannevirke faldt, steg hadet til tyskere, og folk smadrede Burchardis vinduer. Det gik så vidt, at fru Anna en dag blev kastet i det store ostekar, der var fyldt med varm mælk. Høsten slog fejl i 1865 pga. tørke, så alt, hvad de havde tjent i de foregående år, blev nu brugt til indkøb af ekstra foder til kreaturerne.

Men netop da det så sortest ud, mødte familien Ernst Trier, der samme år havde oprettet en højskole i Vallekilde. Ved en række møder på Kalundborg-egnen, hvor Trier talte, mødtes de, og et varmt venskab opstod, både med Trier og med højskolen i Vallekilde. Så godt som hver gang, et nyt hold elever startede, var Adolf i Vallekilde og talte til eleverne. Her mødte han også Vilhelm Hoff, der var kapellan hos sin svigerfar, pastor Bonnevie i Vallekilde. Adolf blev så grebet af Hoff's milde forkyndelse af evangeliet, at han kørte til Vallekilde for at høre ham, mens Anna, hans kone, stadig kørte til Ubby. En dag under en gudstjeneste i Ubby kom Beck med et stærkt udfald mod Hoff's tilhørere, som han kaldte "Hopsakristne", og "Halleluja-kristne". Da blev fru Anna vred, og siden den dag fulgte hun sin mand til Vallekilde.

I Vallekilde havde de gerne set, at Hoff

havde fortsat som præst, da Bonnevie døde, men embedet var for stort til så ung en præst. Det samme var tilfældet i Rørby, da folk fra Kalundborgegnen forsøgte at få ham ansat der. Nu opstod tanken om at danne en valgmenighed i Ubberup og ansætte Hoff som præst. Adolf Burchardi var straks fyr og flamme for sagen.

Mange kender historien om, at der skulle 20 familier til at oprette valgmenigheden, men ved det første møde var der kun 19. Ubevist blev det Burchardis fortjeneste, at den 20. familie kom med til det afgørende møde. Året forinden havde Adolf truffet en mand, der sad nedtrykt i en vejgrøft. Manden var netop udskrevet fra sygehuset, og han var fortvivlet, fordi han var uden arbejde og tag over hovedet. Adolf sendte ham hjem til Anna med en besked om, at han skulle have mad og husly. Så kom han i arbejde først på Birkendegaard og blev senere, ved Adolfs hjælp, postbud i Værslev. Denne mand hed Jens Larsen, og han blev den 20. stifter af Ubberup Valgmenighed.

Adolf Burchardi blev aldrig en velhavende mand i økonomisk forstand, og på trods af, at hjemmet på Birkendegaard er beskrevet som beskedent og lidt tarveligt, blev det både et søgt lærersted for mejeribrugets unge og et af landets kendteste "grundtvigske hjem", der stod åbent for besøgende fra nær og fjern foruden at være et naturligt centrum for egnens folkelige liv. Centralt i hjemmet var en stor folkestue med et meget langt bord. Her deltog alle i måltidets fællesskab, både Burchardi-familien og alle tjenestefolkene. Indimellem faldt det Burchardis gæster

for brystet, bl.a. biskop Rørdam, at de skulle spise sammen med folkene.

Adolf Burchardi blev en legende på Vestsjælland, og der blev næppe oprettet et mejeri, en gymnastik- og skytteforening, en friskole eller fri menighed, uden han med sin livfulde og glødende tale havde været med til at sætte gang i tingene. Engang gik han efter et møde, han havde deltaget i, hjem til sit hotel, småsyngende på aftenens sidste sang. En af gadens løsereksistenser vrissede af ham og sagde: "Åh, I er jo ikke bedre end vi andre". – "Nej", svarede Adolf, "vi er slet ikke bedre, men vi har det bedre". På sine ældre dage sagde han ofte: "Jeg fik et forkert modersmål. Jeg blev først rigtigt mig selv, da jeg fik et dansk hjerte".

Ikke længe efter sin 60-års fødselsdag blev Adolf syg, hvilket medførte et meget pinefuldt sygeleje. Anna var død et par år forinden i en alder af kun 53 år. Datteren Emma passede Adolf. Hun har siden fortalt, at han levede og døde som en glad mand, for under hele sit pinefulde sygdomsforløb kunne han være til trøst og styrke for sine børn og de mange besøgende, han fik. Ganske kort forinden han døde den 13. januar 1891, sagde han til Emma, "nu er jeg glad, for nu skal jeg møde min Anna igen".

Jens Birk Kristoffersen

Kilder: Adolf Burchardi af Bent Rasmussen, Historisk samfund 1955. Vilhelm Bruhns dagbog: Beretning om landbrug 1850 - 1911.

Det sker i Ubberup Valgmenighed

Søndag d. 10. maj kl. 10: Kirkebyt med Vallekilde

Ubberup drager til Vallekilde Valgmenighed og sammen fejrer vi gudstjeneste i korskirken, hvor Janne Sulkjær prædiker. Efter gudstjenesten er der en let frokost. Kontakt Lonny på tlf. 61742033, hvis du har brug for et lift eller har plads i bilen.

Onsdag d. 13. maj kl. 19: Ubberup-aften

Endnu en gang vil fire medlemmer fortælle om det, der optager dem. I år skal vi høre Julie-Astrid Bønlykke fortælle om et år som au-pair i USA, Helge Stavnskær vil fortælle om at spille dilettant-teater, Marie Willaume-Jantzen vil fortælle om sit arbejde som operationssygeplejerske, og Claus Olesen vil fortælle om sin passion for veteranbiler. Der er med andre ord lagt op til en varieret og spændende aften.

6.-7. juni: Årsmøde i Rødning og Bovlund Frimenigheder

Tag med til "fætter-kusine-fest" for de grundtvigske! Foreningen af Grundtvigske Valg- og Frimenigheders årsmøde kan i 100-året for Genforeningen naturligvis kun ligge i Rødning og Bovlund, der er gået sammen om et flot program, som det var værd at vente 100 år på!

Vi skal på besøg i Skibelund Krat, høre to aktuelle foredrag ved generalsekretæren i Grænseforeningen Knud Erik Therkelsen og historiker Jørn Buch, høre en koncert, og sidst, men ikke mindst, er der gudstjeneste i Bovlund kirke med præst Sten Kaalø.

Det fulde program og tilmeldingsoplysninger er ikke tilgængeligt i skrivende stund, men det vil blive lagt i våbenhuset og på www.ubberupvalgmenighed.dk.

(Stenen er fra afstemningen i 1920 og står på Bovlund kirkegård.)

Tirsdag d. 23. juni kl. 17: Sankthans for store og små

Vi begynder i kirken, hvor Margrethe Brodthagen vil holde en kort, børnevenlig gudstjeneste. Derefter er der spisning. Bestyrelsen disker op med pølser, brød og drikkevarer til billige priser uden for samlings salen. Kl. 19 tændes bålet i præstegårdshaven og Henrik Petersson vil holde båletalen.

Efter bålet skal de små nok hjem i seng, men alle andre inviteres til sangtime i samlings salen ved Karen Margrethe. Der serveres også kaffe og kage. Vel mødt!

Onsdag d. 8. juli kl. 18.30: Sommeraften-udflugt til Lerbjergskov

Vi skal besøge Lerbjergskov, som er en privat skov udenfor Svebølle. Ejeren Vagn Holm vil fortælle om projektet, som omfatter produktion af vin, marmelade m.m. Vi skal også smage deres egen vin. Kaffe, kage og vin koster 70 kr. pr. person. Vi mødes derude, adressen er: Kelleklintegårdsvej 6, 4470 Svebølle. Ring til Lonny på tlf. 61742033, hvis du gerne vil have nogen at køre med derud.

Hvad er det, der giver dit liv mening?

Prædiken til påskedag 2018

"Hvad håber du, din søn bliver, når han bliver stor?" Sådan blev en af mine venner engang spurgt. Og han svarede: "Jeg håber bare, han bliver lykkelig!" Det var godt sagt, tænkte jeg. For det er da vigtigere at være lykkelig end at blive til noget bestemt. Men så tænkte jeg lidt mere over det. Og selvom det ikke er ment sådan, så kan der godt komme til at ligge en stor *forventning* til barnet, hvis det altid får at vide, at det "skal blive lykkeligt". Når vi som forældre siger den slags, mener vi det selvfølgelig godt. Men det ER jo faktisk et stort og umuligt krav at stille. Går man rundt som et ungt menneske og forventer, at man skal være lykkelig - ja så kan man nærmest kun blive skuffet. Og måske vil man endda føle sig forfejlet og forkert, fordi ens liv ikke ligner det glittede og perfekte liv, som de andre tilsyneladende har. Tilsyneladende! For de har jo heller ikke et perfekt liv. Der er jo ikke nogen af os, der går rundt og er lykkelige hele tiden. Lykken er ikke en konstant tilstand, men noget, der kan indfinde sig i glimt.

Så frem for at ønske at vores børn bliver lykkelige, så tror jeg, vi i stedet skal håbe, at de får et meningsfyldt liv. Og det gælder også for os selv. Led efter mening i stedet for lykke! For lykken er så flygtig. Et meningsfyldt liv er ikke et smertefrit liv - men det er et liv med glæder, sorg, spænding, kedsomhed, bekymring og alt det, der nu hører til. Det meningsfyldte liv er det liv, der er værd at leve. Og midt i det hele kan man ind imellem være så heldig, at alt går op i en højere enhed og man føler et strejf af lykke.

Tænk engang over, hvad der fylder netop dit liv med mening. Er det bestemte personer? - er det dit arbejde? - er det at være i naturen eller er det en hobby, du har, som giver mening til dit liv? Eller er det et sammensurium af mange ting?

Men hvad så, hvis meningen med ens liv forsvinder? For det kan jo ske. Meningen

kan blive revet væk i ét nu. Det sker, når den person, der var meningen med det hele, bliver syg eller dør. Eller når vi mister noget af førligheden eller måske hukommelsen, og derfor pludselig ikke kan finde ud af eller ikke har kræfter til det, vi engang holdt så meget af at gøre - det, der var med til at fylde vores liv med mening.

Ja, meningen *kan* forsvinde. Netop sådan var det for de to kvinder, der gik ud til graven påskemorgen. De havde fulgt Jesus, han havde været deres Mester og Herre - og deres ven. Han havde talt til dem om Gud og om Guds rige. Ordene havde været så levende og var gået lige i hjertet på dem. Her på det sidste havde han også talt om lidelse, om død, begravelse og opstandelse. Men alt det havde disciplene og kvinderne hverken forstået eller hæftet sig ved. Nej, de fulgte ham bare, hvor end han gik. Han var den, der gav deres liv mening. De havde troet på ham, troet at han VAR Guds søn, ja at Guds rige kom med ham, sådan som han sagde. Men så blev han fanget, dømt og hængt op på et kors som en simpel forbryder. Der på korset døde han, og alt gik i sort for alle dem, der havde fulgt ham. Alt det, de havde troet på, faldt fra hinanden den fredag. Hvad skulle de tro? Hvem var han egentlig?

Dagene gik og alt følte meningsløst. Men kvinderne tænkte, at de da i det mindste kunne gå ud til graven og se til liget. Måske ville de bedre kunne forstå det hele, når de så hans døde krop igen. Når de så, at det var virkeligt, ikke bare en ond drøm.

Søndag ved solopgang går de, nedtrykte og sorgfulde, ud til graven. I det de kommer til graven, stiger en engel ned fra himlen og vælter stenen fra. Englen viser dem den tomme grav og fortæller dem, at den korsfæstede Jesus, ham de leder efter, er opstået. Kvinderne reagerer med "frygt og

stor glæde", som der står, og de løber ud for at give englens budskab videre til disciplene. De er bange og overvældede af det, de har oplevet. Men mest af alt er de glade, inderligt glade. For englens ord har fået alting til at falde på plads i dem. Midt i meningsløsheden rammes kvinderne af mening. Jesus er væk - men her påskemorgen indser de ved den tomme grav - at dét var meningen. Den tomme grav var meningen med det hele. Opstandelsen var meningen. Han skulle dø for at han kunne opstå. Han skulle opstå for at vise, at han ER den, han sagde, han var. Han ER Guds søn. Og af kærlighed til sin søn og til os mennesker har Gud nu rejst Jesus fra de døde.

Man kan altså sige, at den tomme grav er fuld. Den er fuld af mening. Den tomme grav vidner om, at kærligheden er stærkere end døden. Den tomme grav var fuld af mening for kvinderne. De fandt mening i troen på opstandelsen.

Men hvordan for os? Kan der også for os opstå mening midt i det meningsløse?

Når vores kære dør, eller vi på anden måde får vores liv væltet omkuld, så er der ingen mening at finde. Jeg er ikke fortaler for at forsøge at fortolke en mening ind i det meningsløse. Nej, sygdom, forfald og tab har ikke en mening i sig selv. De er bare vilkår. Det eneste vi ved med sikkerhed er, at vi skal dø. Det må vi leve med. Men derfor kan vi alligevel godt finde frem til et meningsfyldt liv igen. Dét, vi har mistet, får vi ikke igen og derfor bliver vi aldrig mere de samme. Men trods dette vil det for de fleste være sådan, at livet igen

på et tidspunkt begynder at give mening.

Troen kan for mange være med til at danne mening i det meningsløse. Og det kan troen, fordi den siger os, at der er en, der holder fast i os uanset hvad. Troen siger os, at der er noget, der aldrig kan tages fra os. Og det er kærligheden. Selv ikke døden kan tage kærligheden fra os. Døden kan tage den elskede, men den kan ikke tage kærligheden. Kærligheden er stærkere end døden. Det er opstandelses-tro, og den tro har vi brug for, når vi skal leve - og når vi skal dø. For i kraft af Jesu opstandelse har vi fået et løfte om, at vi alle skal opstå til evigt liv. Nok er døden et vilkår, men den skal ikke skræmme os. For dødens magt er brudt. Den er overvundet af Guds kærlighed.

Opstandelses-troen åbner en dør på klem i os. En dør, hvor lyset kan trænge ind i vores mørke. En dør, hvor håbet kan smutte igennem.

På påskedugen, som ligger her ned igenem midtergangen i kirken og fortæller hele påskens historie, der er opstandelsen symboliseret med en masse påskeliljer. Hen over påskeliljerne falder der en stribe hvidt lys. Det er åbningen ind til Guds rige. Det er Guds lys, som vælder ind i vores mørke verden. Dét er den sprække, som den tomme grav påskemorgen åbnede for os. Det er den døråbning i os, hvor håbet kan liste ind, så vi igen kan finde mening. Opstandelsen fortæller om tro, håb og kærlighed. Dét er der mening i. Glædelig påske!

Anna Monrad

Ubberup Valgmenighed i glæde og sorg

Døbte:

Ellie Kortegaard Greve, datter af Pernille Kortegaard Jensen og Lasse Greve Rasmussen, døbt 09.02.20.

Mille Gammelby Aktor, datter af Amanda Borgaard Aktor og Jesper Weinkouff Gammelby, døbt 01.03.20.

Døde:

Karl Jørgensen Buch, bisat 05.12.19

Jakob Madsen, bisat 17.01.20

Indmeldelser:

Pia Haubro Andersen

Hans Flemming Højelse

Dorthe Marianne Hansen

Michael Augustine

Jennifer Elsby

Foto: Jens Nielsen

De ovenstående personer er nævnt her med tilladelse fra dem selv eller deres pårørende.

En lørdag i januar var konfirmander og præst i København. Vi var bl.a. på en guidet tur på Nørrebro med Luffe, som i mange år levede som hjemløs. Luffe viste os også det sted på Assistenskirkegården, hvor hjemløse bliver begravet. Bronzefigurene er lavet af Leif Sylvester.

Mød et medlem

Bente Stavnskær

Hvornår satte du første gang dine ben i Bethlehemskirken?

Det kan jeg ikke huske præcist. Men det var gennem Helge, jeg lærte valgmenigheden at kende, og vi blev gift i 1977. Helges oldefar var med til at køre sten til kirkebyggeriet, så hans familie har altid hørt til valgmenigheden.

Hvad har for dig været den største begivenhed i Ubberup Valgmenighed?

Jamen, der er mange - i både sorg og glæde, for det er jo det, man bruger kirken til. Vores tre børn er døbt i kirken og vores datter Jannie blev gift der.

Hvad bruger du kirken til?

Det er min kirke og min arbejdsplads på én gang. Jeg har en stor tilknytning til valgmenigheden og holder meget af det.

Helge og jeg har været tilknyttet mere eller mindre fast siden juli 1987, hvor Gunnar Jørgensen spurgte, om jeg ville hjælpe Karl på kirkegården, og om Helge ville hjælpe med at grave huller til begravelser. Da Karls kone Gudrun så blev syg og døde, overtog jeg samlingsalen efter hende. Jeg står for udlejning af salen og sørger for det praktiske i forbindelse med meget af det, der foregår i samlingsalen.

Når jeg har mulighed for det, går jeg også gerne i kirke som almindelig kirkegænger. Jeg elsker at få lov at sidde der på bænken og bare være mig, uden at skulle andet.

Jeg kan godt lide det sammenhold, der er mellem folk til gudstjenester og møder. De hilser altid pænt på hinanden og tager sig af hinanden. Det er vel det, man kalder næstekærlighed?!

Hvad er din tilknytning til egnen?

Jeg er fra Toelstang, som ligger ved Høng.

Som barn kom jeg meget i Vester Løve kirke med min farmor, og der blev Helge og jeg også gift. Jeg mødte Helge ved et orienteringsløb, som var arrangeret af LandboUngdom. Først fik vi arbejde på Lolland, men da gården her i Kærby kom til salg i 1980, købte vi den og flyttede hertil. Det var en fordel for os, at Helges forældre var lige i nærheden, for så kunne vi i starten deles om landbrugsmaskinerne.

Kan du beskrive dit livssyn?

Jeg synes, det er vigtigt at yde omsorg for andre, at opføre sig ordentligt og at have respekt for andre. De svageste i samfundet har en stor plads i mit hjerte. Alle er lige i min verden, så jeg gør ikke forskel på folk. Jeg prøver altid at møde folk der, hvor de er. Jeg kan godt lide at snakke med alle mulige forskellige slags mennesker. Det er også derfor, jeg holder af at have samlingsalen og af arbejdet som tjener. Så kan jeg få lov at sørge for andre og se til, at de har det godt.

Har du nogen særlige interesser?

Min familie betyder alt for mig. Jeg har altid sagt, at når mine børn har det godt, så har jeg det også godt.

Jeg kan godt lide at være med til at få ting til at ske, og derfor kaster jeg mig ud i alt muligt. Jeg er formand for Værslev Kultur og Amatørforening, og så er jeg også med i noget, der hedder Virksomme Kvinder. Jeg har også været aktiv i DGI og undervist i gymnastik. I Hvidebæk Pastorat er jeg med til at undervise konfirmander og minikonfirmander. Især minikonfirmanderne er jeg helt vild med at undervise. De er så herlige i den alder. Jeg er også glad for min have.

Har du en yndlingssalme/sang?

Jeg har mange, og det er næsten ikke til at vælge. Men i hvert fald "Du som har tændt millioner af stjerner", "En rose så jeg skyde" og så "Mit hjerte altid vanker".

~~Afs:
Verner Christensen
Tingvejen 42
4400 Kalundborg~~

Gudstjenester i Ubberup Valgmenighed

05 april	10:00	Palmesøndag, kirkens fødselsdag. Kransekage, kaffe og quiz i præstegården efter gudstjenesten.
09 april	19:00	Skærtorsdag
10 april	10:00	Langfredag
12 april	10:00	Påskedag med kirkekaffe
19 april	Ingen	
26 april	10:00	+ kirkekaffe. Lonny hjælper med krydset i skattemappen efter gudstjenesten. Husk nemID.
02 maj	10:00	Konfirmation
03 maj	Ingen	
10 maj		KirkeByt—vi tager til Vallekilde, læs s. 7
17 maj	Ingen	
21 maj	17:00	Kr. Himmelfartsdag v. Margrethe Brodthagen. Årsmøde i samlingsalen.
24 maj	Ingen	
31 maj	10:00	Pinsedag v. Margrethe. Laksemadder og bobler.
07 juni	Ingen	Årsmøde i Rødding og Bovlund, læs mere s. 7
14 juni	10:00	Degnegudstjeneste v. organist og kirkesanger
21 juni	10:00	v. Janne Sulkjær
23 juni	17:00	Sankthans v. Margrethe.
28 juni	Ingen	
05 juli	Ingen	
12 juli	Ingen	- men Margrethe har gudstj. i Vallekilde kl. 10!
19 juli	Ingen	
26 juli	Ingen	
02 aug	10.00	v. Janne Sulkjær

Kirkebil: Henvendelse til formand Steen Gammelby senest fredag kl. 18.00.
Tlf. 4041 3347. Kirkebil kan også benyttes til møder og foredrag.

Præst Anna Monrad holder orlov 4. maj - 4. aug. Margrethe Brodthagen og Janne Sulkjær vikarierer. Kontakt tlf. 61681872 og du vil blive stillet videre.